

Zeeinwaarts

Tot 500 voor Christus lagen de duinen enkele kilometers verder zeeinwaarts dan in 2016. De barensweeën van Zoetermeer en 's-Hertogenbosch vonden plaats rond het jaar 1000. Een voetreis vanuit 's-Hertogenbosch naar de zee zou destijds dus langer geduurd hebben dan heden ten dage. Meestal pak ik de A15, eerst de Maas en de Waal over, langs de Boven en Beneden Merwede, onder de Noord door en laatstelijk over de Nieuwe Maas. Dan zie ik links al de Hofstad liggen en kronkelend bereik ik Zoetermeer. Ongeveer 5 meter onder NAP. Vanuit 's-Hertogenbosch een afdaling van 12 meter.

Hoe komt een Bossche Hagenaar in Zoetermeer? Midden jaren zestig verhuisden mijn ouders vanuit Den Haag naar Vught, onder de rook van 's-Hertogenbosch. Later ging ik op kamers in die grote stad, vijf kilometer verderop. Ik genoot grafisch onderwijs, deed 's avonds de Design Academie in Eindhoven, had een galerie, organiseerde kunstevenementen en exposeerde zelf tientallen malen. Bloed kruipt waar het niet gaan kan; Terra nodigde mij uit een blik te werpen op wat later de Eetkeet zou gaan worden. Ik deed al langer projecten in het westen, waardoor er lijnen lagen.

De Eetkeet werd een groot succes, mede dankzij enkele schilders van Terra die een aantal grauwe zeecontainers, naar ontwerp, kleurrijk opschilderden. En natuurlijk Natalie die met haar Kever aan kwam tuffen om het allemaal goed in de gaten te houden. De Eetkeet werd na jaren weer weggetakeld en daar klonken de eerste klanken van Cesár Franck. Een wat rommelig plein werd op de schop genomen. Alles werd keurig op maat gezet. Met als klapper het buurtmuseum Metrum van Hetty Arents. Natalie had intussen een Mini Cooper. Expositie Jaarringen 2017. Velen kunstenaars gaan de parken weer vullen, en als de juiste wind waait neem ik Gemaal De Leyens onder handen. Als ijkpunt voor de wijk.

Een heftige klim voor Randstedelingen. Twaalf meter omhoog richting de Hertogstad. Uitwisseling der beeldende kunsten, een volgende samenwerking. STOK is een soortgelijk initiatief als Terra, laten we eens kijken wat we daarmee kunnen. Samen met Ed en Natalie en hoogzwangere Mirjam zaten we op de binnenplaats van het eeuwenoude Kruithuis, onze vaste huisvesting, om plannen te smeden. Uitwisseling van kunstenaars, wisselexposities, open beurs, gesloten beurs, nog verder de vleugels uitslaan. Een kiem is gelegd.

De kust blijft trekken, als ware het eb en vloed, steeds weer moet ik haar zien. Rijd telkens licht weemoedig terug als ik weer landinwaarts trek. Maar als hoeders van het goede bood Terra mij de gelegenheid een volgend ei te leggen in mijn geboortestreek. Viermaal mag ik een column schrijven, over het wel en wee van de kunsten, haar scheppers en aanschouwers. Viermaal verhaal ik jullie over de kunsten in Brabant en daarbuiten. Viermaal laat ik me roepen door de zee. Zij die mij steeds weet te verleiden tot nieuwe creaties. Terra scheidt mij aarde.

Column Nieuwsbrief Terra Art Projects Zoetermeer

© Patrick Lijdsman / Oktober 2016